

Преюдициални въпроси

- 1) Третира ли национална правна разпоредба работниците на непълно работно време по по-неблагоприятен начин, отколкото сходни работници на пълно работно време по смисъла на клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, съдържащо се в приложението към Директива 97/81/ЕО⁽¹⁾, ако позволява като единно условие за допълнителното възнаграждение на работниците на непълно и на пълно работно да се предвиди превишаването на един и същ брой отработени часове, и съответно по този начин допуска определящо да е общото, а не допълнителното възнаграждение като част от заплащането?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Съвместима ли е с клауза 4, точка 1 и с принципа *pro rata temporis*, установен в клауза 4, точка 2 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, съдържащо се в приложението към Директива 97/81/ЕО, разпоредба от националното законодателство, която допуска правото на допълнително възнаграждение да бъде поставено в зависимост от условието да е превишен един и същ брой отработени часове за работниците на пълно и на непълно работно време, ако целта на допълнителното възнаграждение е да се обезщети извънредно натоварване в работата?

(¹) Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, 1998 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

Иск, предявен на 17 декември 2020 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-687/20)

(2021/C 62/22)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Noll-Ehlers, G. Braga da Cruz)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

- Да обяви, че като не е изработила стратегически карти за шума по отношение на пет големи пътни възли, Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 7, параграф 2, първа алинея от Директива 2002/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2002 година относно оценката и управлението на шума в околната среда⁽¹⁾;
- Да обяви, че като не е изработила планове за действие по отношение на агломерациите Амадора и Порто, планове за действие относно 236 големи пътни възли и планове за действие относно 55 големи железопътни възли, Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 8, параграф 2 от Директивата;
- Да обяви, че като не е съобщила на Комисията информацията, предоставена от стратегически карти за шума във връзка с пет големи пътни възли и като не е съобщила на Комисията обобщените планове за действие по отношение на агломерациите Порто и Амадора, както и плановете относно 236 големи пътни възли и 55 големи железопътни възли, Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 10, параграф 2, във връзка с приложение VI от Директивата.
- да се осъди Португалската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно Директива 2002/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2002 година относно оценката и управлението на шума в околната среда (наричана по-нататък „Директивата“) и доколкото е релевантно за целите на настоящото производство, португалските органи имат задължение:

- 1) На първо място, съгласно член 7, параграф 2, втора алинея от Директивата, да информират Комисията до 31 декември 2008 г. за всички агломерации и всички големи пътни и железопътни възли, намиращи се на територията на страната.

- 2) На второ място, съгласно член 7, параграф 2, първа алинея от Директивата, да изработят до 30 юни 2012 г. стратегическо карти за шум за всички агломерации и всички големи пътни и железопътни възли, отразяващи ситуацията за референтната 2011 година. Освен това, португалски органи до 30 декември 2012 г. трябва да изпратят на Комисията информация относно стратегическите карти за шум в съответствие с член 10, параграф 2, във връзка с приложение VI от Директивата.
- 3) На трето място, съгласно член 8, параграф 2 от директивата португалските органи трябвало до 18 юли 2013 г. да изработят и планове за действие за всички агломерации и всички големи пътни и железопътни възли, намиращи се на територията на страната. До 18 януари 2014 г. португалските органи трябвало да изпратят на Комисията обобщени планове за действие съгласно член 10, параграф 2, във връзка с приложение VI от Директивата.

Следва да се подчертае, че посочените по-горе задължения на португалските органи представляват три последователни етапа, предвидени в Директивата, като вторият и третият етап се основават съответно на непосредствено предходния етап.

(¹) ОВ L 189, 2002 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 196).

Жалба, подадена на 18 декември 2020 г. от Casino, Guichard-Perrachon и Achats Marchandises Casino срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 5 октомври 2020 г. по дело T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon и АМС/Комисия

(Дело C-690/20 P)

(2021/С 62/23)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino, (представители: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic, G. Aubron, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия, Съвет на Европейския съюз

Искания

- да се отмени точка 2) от диспозитива на решението, постановено от Общия съд на 5 октомври 2020 г. по дело T-249/17,
- да се уважат исканията, направени от жалбоподателите в първоинстанционното производство и съответно да се отмени изцяло Решение С(2017) 1054 на Европейската комисия от 9 февруари 2017 г. на основание членове 263 и 277 ДФЕС,
- да се осъди Европейската Комисия да заплати съдебните разноски по настоящото производство за обжалване и по първоинстанционното производство пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че с обжалваното съдебно решение са нарушени:

1. член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз и изискването за защита срещу произволната намеса на публичната власт в сферата на частната дейност на всяко лице, член 19 от Регламент (ЕО) №1/2003 на Съвета и член 3 от Регламент (ЕО) №773/2004 на Европейската комисия, доколкото Общият съд е приел, че (i) тези разпоредби не задължават Комисията да записва устно дадените обяснения на доставчиците и че (ii) „обобщенията“ на тези изслушвания, направени едностранно от службите на Комисията, представляват годни доказателства за обстоятелството, че тя разполага с улики, обосноваващи Решение С(2017) 1054 на Европейската комисия,